

Noarootsis õpitakse keeli

Noarootsi on väike ja armas koht. Nagu vanajumala seljatangune, ütleb meie gümnaasiumi direktriss Laine Belovas.

Siin ei röövita ega panda pomme. Keegi ei kao ära ka. Linnalaps arvab siia sattudes, et võib igavusest otsad anda. Aga ei! Ka Noarootsis on oma väike põnev maailm. Siin koolis saab teada, et on olemas igasuguseid eestlasi. Avastad järsku, et ka võrukas on su kaasmaalane või siis Narva kutt.

Õpime omapärase arhitektuuriga kenas sammastega hoones, mis kümme aastat tagasi valmis. Kuid see maja pole meil ainuke, kus tarkust jagatakse. Hiljuti restaureeriti vana mõisahoonet, mis on "viimase peal" nii seest kui ka väljast. Selles kaunis hoones õpime keeli. Neid keeli, mis peavad suhu ära mahutama, on peale eesti keele veel viis. Peamine võõrkeel on rootsi keel. Seejärel inglise, saksa, ladina ja muidugi ka vene keel.

Ja õpetajad on meil üle prahi. Mis üle prahi – üle maailma. Küll Rootsist, Soomest, Saksamaalt, Kanadast, USA-st ja Austraaliast. Eesti oma-dest rääkimata.

Koolis on kord, ma ütleksin, inimlik. Näiteks võime me öelda õpetajatele (ka direktorile) vabalt sina või kutsuda neid nimepidi. Meil on kõik võrdsed isiksused.

Kooli keldris on *Underground* – gümnaasistide oma kätega loodud ühine koosviibimise koht. Samuti on õhtuti võimalik käia trennides ja igasugustes muudes huviringides. Ka kooli raamatukogu on õhtuti kuni kümneni avatud.

Kui nüüd ümbrusest rääkida, mis jääb väljapoole kooli, siis peab kohe ära ütleva, et asume Pürksi külas, mis omakorda paikneb Noarootsi poolsaarel. Sisse ja välja suundub üksainus maantee.

Ka loodusel pole Noarootsis viga. On puhas õhk, suvel soe päike ja talvel paks lumevaip, kuid Noarootsi päriks jääb ikkagi gümnaasium.

Kõik, kes lõpetavad põhikooli ja soovivad seejärel saada minu kooliõeks – vennaks, saatke oma sooviavaldus 1. maiks aadressil EE3173 Pürksi, Läänemaa. Teile saadetakse siis kutse katsetele, mis toimuvad 16.–18. maini.

VIRGE VEEVERSON,

10. klassi õpilane